

Tulevaisuus Amerikalle ja 18. heinäkuuta 2020 – numero neljä

Jeff Pippenger

2023-09-19

1863

Danielin kahdeksannen ja yhdeksannen luvun sanoma, jota Ulai-joki edustaa, avattiin vuonna 1798. Kahdeksannen luvun profetian selitti yhdeksännessä luvussa Gabriel, mutta vasta sen jälkeen, kun Daniel oli esittänyt rukouksen, jota pidetään yhtenä Raamatun merkittävimmistä inhimillisistä rukouksista. Tässä rukouksessa Daniel ilmaisee ymmärtäneensä Jeremian kirjasta löytämänsä perusteella, että Jerusalemin autioitus kestäisi seitsemänkymmentä vuotta.

Daarejaveksen, Ahasveroksen pojan, ensimmäisenä hallitusvuotena — hänen, joka oli meedialaista sukua ja joka oli asetettu kuninkaaksi kaldealaisten valtakunnan yli — minä, Daniel, ymmärsin hänen hallituskautensa ensimmäisenä vuotena kirjoituksista niiden vuosien luvun, joista Herran sana oli tullut profeetta Jeremialle, että Hän täyttäisi Jerusalemin hävityksen vuodet, seitsemänkymmentä vuotta. Daniel 9:1, 2.

Jeremia ilmaisi myös, että noiden seitsemänkymmenen vuoden päätyessä Belsassar kuolisi, kun Dareioksen kenraali Kyyros valloitti Babylonin.

Ja koko tämä maa tulee autioksi ja kauhistukseksi; ja nämä kansat palvelevat Babylonian kuningasta seitsemänkymmentä vuotta. Ja on tapahtuva, kun seitsemänkymmentä vuotta on täyttynyt, että minä rankaisen Babylonian kuningasta ja sitä kansaa, sanoo Herra, heidän pahuutensa tähden, sekä kaldealaisten maata, ja teen sen iankaikkiseksi autioksi. Jeremia 25:11, 12.

Daniel tunnisti myös, että ne seitsemänkymmentä hävityksen vuotta olivat Mooseksen kirjaaman profetian täyttymys.

Niin, koko Israel on rikkonut sinun lakiasi ja poikennut pois, niin ettei ole totellut sinun ääntäsi; sentähden on kirous vuodatettu meidän päällemme, sekä se vala, joka on kirjoitettuna Mooseksen, Jumalan palvelijan, lakiin, koska me olemme tehneet syntiä häntä vastaan. Ja hän on vahvistanut sanansa, jotka hän puhui meitä vastaan ja meidän tuomareitamme vastaan, jotka meitä tuomitsivat, tuomalla meidän päällemme suuren onnettomuuden; sillä koko taivaan alla ei ole tehty sellaista kuin Jerusalemlle on tehty. Niinkuin on kirjoitettu Mooseksen laissa, kaikki tämä onnettomuus on tullut meidän päällemme; emmekä me kuitenkaan rukoilleet Herraa, meidän Jumalaamme, niin että olisimme kääntyneet pois pahoista teoistamme ja ymmärtäneet sinun totuutesi. Daniel 9:11–13.

Se ”vala”, jonka Israel oli rikkonut ja joka toi mukanaan ”kirouksen”, oli 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennen kuudennen luvun ”seitsemän aikaa”. Se sana, joka 3. Mooseksen kirjan kahdennessakymmenennessä kuudennessa luvussa on käännetty ”seitsemän aikaa”, on sama heprealainen sana, joka Danielin yhdeksännessä luvussa on käännetty sanalla ”vala”. Mooseksen

vala, jota edustaa sana, joka on käännetty ”seitsemän aikaa”, on ensimmäinen William Millerin löytämä aikaprofetia, ja se oli ensimmäinen hänen perustavista totuuksistaan, joka pantiin syrjään vuonna 1863. William Miller edusti Eliaa, ja tämä vahvistetaan Profetian Hengen kautta.

“Tuhansia johdettiin omaksumaan William Millerin saarnaama totuus, ja Jumalan palvelijoita herätettiin Eliaa hengessä ja voimassa julistamaan sanomaa.” Early Writings, 233.

Vuonna 1863 milleriittiliike päättyi, kun ne, jotka olivat aiemmin olleet liikkeessä, perustivat seitsemännen päivän adventistikirkon. Kun he alkoivat kirkkona, liike päättyi. Se päättyi, kun he surmasivat Mooseksen, kuten sitä edustavat 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennen kuudennen luvun ”seitsemän aikaa”, ja kun he samanaikaisesti surmasivat Eliaa, sanansaattajan, joka oli esittänyt liikkeelle Mooseksen ”valan”. Sekä Mooses että Elia surmattiin vuonna 1863, eikä heitä ollut määrä herättää henkiin ennen syyskuun 11. päivän 2001 jälkeistä aikaa, jolloin Jumala palautti Future for America -liikkeen vanhoille poluille.

Future for America tunnisti syyskuun 11. päivän 2001 kolmannen vitsauksen saapumiseksi, ja se, mikä vahvistaa tämän syyskuun 11. päivän islamilaisen hyökkäyksen tunnistamisen, on kahden ensimmäisen vitsauksen historia sellaisena kuin milleriläiset sen tunnistivat; tämä on nimenomaisesti esitetty sekä vuoden 1843 että vuoden 1850 pioneerikartoissa. Palatessaan milleriläiseen historiaan vahvistaakseen islamin nykyajan roolin Herra avasi sitten Future for America’n ymmärryksen Mooseksen kirjan 3. luvun 26:n ”seitsemästä ajasta”, joka on havainnollisesti esitetty molemmissa kartoissa keskimmaisessa sarakkeessa. Ja kummassakin kartassa keskimmaisen sarakkeen keskus on risti. Kun Jumala johti kummankin Habakkukin taulun laatimisessa, Hän varmisti, että Mooseksen ”vala”, Mooseksen kirjan 3. luvun 26:n ”seitsemän aikaa”, oli kaikkien muiden profetallisten kuvausten keskus ja että molemmissa tauluissa Kristus sijoitettiin aivan keskelle.

Tämä vastasi erästä toisessa profetiassa määrättyä ajanjaksoa, jonka Gabriel selitti Danielin yhdeksännessä luvussa ja jossa ilmoitettiin, että Kristus vahvistaisi liiton monien kanssa yhdeksi viikoksi.

Ja hän vahvistaa liiton monien kanssa yhdeksi viikoksi; ja viikon puolivälissä hän lakkauttaa teurasuhrin ja ruokauhrin, ja kauhistusten ylle levittäytymisen tähden hän tekee sen autioksi aina loppuun asti, ja se, mikä on määrätty, vuodatetaan aution päälle. Daniel 9:27.

Profetaallinen viikko on kaksituhatta viisisataa kaksikymmentä vertauskuvallista päivää, ja profetia, jota Gabriel oli selittämässä, osoitti, että noiden kaksituhatta viisisataa kahdenkymmenen vertauskuvallisen päivän ”keskellä” eli keskikohdassa Kristus ristiinnaulittaisiin. Kristus on ”kahdenkymmenenviidenkahdenkymmenen” keskus sekä Habakkukin kummallakin taululla että siinä viikossa, jona Hän vahvisti liiton monien kanssa.

Vuonna 1863 adventismi alkoi kirkkona, ja milleriittiliike, joka oli saanut voimansa Eliaan hengestä, surmattiin. Milleriittiliike ymmärsi, että Ilmestyskirjan seitsemän seurakunnan yhteydessä he olivat olleet Filadelfian seurakunta. Ne, jotka vuoden 1844 suuren pettymyksen jälkeen erosivat heistä, tunnistettiin silloin laodikealaisiksi. Vuonna 1856 James White aloitti

Review and Herald -lehdessä artikkelisarjan, jossa hän osoitti, että liike, joka oli alkanut Filadelfiana, oli tullut Laodikeaksi ja että jäsenten tuli silloin etsiä sitä lääkettä, joka oli tarjottu Laodikean seurakunnalle. Samana vuonna samassa julkaisussa James White julkaisi Hiram Edsonin kirjoittaman artikkelisarjan 3. Mooseksen kirjan kahden tuhannen viidensadan kahdenkymmenen vuoden profetiasta. Artikkeleita ei koskaan saatettu päätökseen.

Kun Herra johti Future for America -liikkeen takaisin vanhoille poluille syyskuun 11. päivän 2001 jälkeen, Edsonin kirjoitukset löydettiin uudelleen, ja ensimmäistä kertaa historiassa molemmat kaksituhattaviisisataakaksikymmentä vuotta käsittävät ajanjaksot tunnistettiin kahdeksi kiroukseksi. Toinen pohjoisia kymmentä heimoa vastaan ja toinen eteläisiä kahta heimoa vastaan. Miller oli tunnistanut ne seitsemän aikaa, jotka kohdistuivat eteläiseen Juudan valtakuntaan, mutta Edson tunnisti ne seitsemän aikaa, jotka kohdistuivat pohjoiseen Israelin valtakuntaan. Future for America näki, että kumpaakin oli sovellettava. Kun nämä kaksi hajotusta yhdistetään, ne tuottavat profeetallista valoa, jota Miller tai Edson eivät olleet koskaan tunnistanee.

Kun Herra vuoden 2001 jälkeisenä aikana palautti Future for America -liikkeen vanhoille poluille, Mooseksen ”vala” heräsi jälleen eloon ja nousi jaloilleen. ”Valaan” liittyvä sanoma esitettiin silloin kolmannen enkelin sanansaattajien toimesta samalla tavoin kuin ensimmäisen enkelin sanansaattajat olivat sen esittäneet ja esikuvallaan kuvanneet. Future for America oli se liike, joka julisti ”Mooseksen” edustamaa sanomaa ”Elia” voimassa, ja Elia antoi selvästi Mooseksen todistuksen siihen asti, kunnes päättyi esitelmäsarja nimeltä Habakkuk’s Tables, joka saatettiin päätökseen noin vuonna 2012. Kun tuo esitelmäsarja päättyi, syvyydestä nouseva peto nousi sotimaan Moosesta ja Eliaa vastaan. Tuo sodankäynti alkoi, kun Future for America päätti lopettaa työn, jota se oli tehnyt vuodesta 1996 lähtien, ja ryhtyä perustamaan koulua, jota se ylpeydessään kutsui nimellä The School of the Prophets. Parempi olisi ollut kutsua tuota koulua väärin profeettojen kouluksi!

Sekasorto ja hämmennys, joka seurasi siitä, että koulu alkoi sallia niiden, joita Herra ei milloinkaan ollut vahvistanut lähettiläikseen, esittää omia ajatuksiaan, päättyi Future for America -järjestön kuolemaan 18. heinäkuuta 2020. Siinä vaiheessa Mooses ja Elia olivat tulleet surmatuiksi kaduilla.

Ja kun he ovat päättäneet todistuksensa, syvyydestä nouseva peto käy sotaa heitä vastaan, voittaa heidät ja tappaa heidät. Ja heidän ruumiinsa makaavat sen suuren kaupungin kadulla, jota hengellisessä merkityksessä kutsutaan Sodomaksi ja Egyptiksi, missä myös meidän Herramme ristiinnaulittiin. Ilmestys 11:7, 8.

Luotettava todistus on se todistus, joka päättyi Habakukin taulut -nimisen sarjan päätökseen. Sitten peto hyökkäsi. Minulla ei ole aavistustakaan, ketkä seuraavat näitä nykyisiä artikkeleita, mutta oletan, että heidän joukossaan on yhtä paljon Future for America -järjestön vihollisia kuin niitäkin, jotka yhä pyrkivät pääsemään sinuiksi heinäkuun 18. päivän pettymyksen kanssa. Odotan sen vuoksi, että ne, jotka kuuluvat siihen ryhmään, jonka määrittelen vihollisiksi, huomauttavat, kuinka omaa etua palvelevalla tämä profeetallisen historian sovellus heidän mielestään näyttää. Olkoon niin. Aikaa on liian vähän teeskennelläksemme, ettei Future for American historiaa ole selvästi tunnistettu liikkeeksi, jota milleriläinen liike on esikuvallistanut, ja sitä on liian vähän myöskään

teeskennelläksemme, ettei se vajavainen laodikealainen inhimillinen sanansaattaja, joka nostettiin johtamaan tuossa liikkeessä, ollut William Millerin esikuvallistama.

Miller oli filadelfialainen, ja minä tulin adventismiin maailmasta vuonna 1975; olen siis todistettavasti laodikealainen adventisti. Elämäni historia todistaa tämän tosiasian. Tästä huolimatta taivaan armollinen Jumala on äskettäin ohjeistanut minua panemaan kirjalliseen muotoon sanoman, jota Hän nyt paljastaa, ja lähettämään sen seurakunnille. Hänen ohjeeseensa liittyi lupaus, että kun Hän herättää Mooseksen ja Elian kuolleista, heidät herätetään filadelfialaisina, ei laodikealaisina. Liike, joka alkoi milleriittien historiassa, oli Filadelfian aikaa, joka lopulta siirtyi Laodikeaan vuonna 1856, kun se alkoi hylätä sitä perustusta, jonka milleriitit olivat laskeneet. Hylkääminen alkoi, kun sivuun pantiin se uusi valon kehitys, jota tarjottiin Hiram Edsonin kynän kautta. Seitsemän vuotta myöhemmin, vuonna 1863, Elian liike, joka oli esittänyt Mooseksen sanoman, surmattiin. Samalla hetkellä kun liike surmattiin, sen tilalle tuotiin seurakunta. Mooses ja Elia surmattiin adventismin alussa, ja heidät surmattiin jälleen adventismin lopussa.

Profetaallisen Laodikean lopulla vuonna 1989 Hiddekel-joen näky avattiin, ja alkoi liike, joka oli syntynyt laodikealaisesta äidistä. Herra ei joutunut yllätetyksi, ja Hän tiesi saattavansa kolmen enkelin työnsä päätökseen niin kuin oli sen aloittanut. Hän päättäisi sen filadelfialaisten liikkeellä, aivan niin kuin oli sen aloittanut, ja tämän toteuttamiseksi liike, joka syntymänsä puolesta oli laodikealainen, olisi surmattava ja herätettävä filadelfialaisina. Näin tehdessään laodikealaisesta kirkosta esiin tuotu liike tulisi kahdeksanneksi, joka on niistä seitsemästä, juuri siinä historiassa, jossa kolminkertainen liitto tulisi kahdeksanneksi, joka on niistä seitsemästä. Ja aivan samassa historiassa republikaanisuuden sarvi kokee myös sen kahdeksannen ylösnousemuksen, joka oli niistä seitsemästä ja joka oli surmattu Egyptin ja Sodoman ”woke-ismien” kautta, mutta tätä profetian linjaa käsitellään myöhemmin artikkeleissa.

Ja kansojen ja sukukuntien ja kielten ja kansakuntien keskuudesta olevat katsovat heidän ruumiitaan kolme päivää ja puoli, eivätkä salli heidän ruumiitaan panna hautaan. Ja ne, jotka maan päällä asuvat, iloitsevat heistä ja riemuitsevat ja lähettävät lahjoja toisilleen, sillä nämä kaksi profeettaa vaivasivat niitä, jotka maan päällä asuvat. Ja kolmen päivän ja puolen kuluttua Jumalasta lähtenyt elämän Henki meni heihin, ja he nousivat jaloilleen; ja suuri pelko valtasi ne, jotka näkivät heidät. Ilmestys 11:9–11.

Future for Americaa ei pantu hautaan; se vain makasi kadulla siinä, missä se oli surmattu, samalla kun sen viholliset iloitsivat sen näennäisestä kuolemasta. Kuitenkin ”kolmen ja puolen päivän kuluttua meni heihin Jumalasta elämän henki, ja he nousivat jaloilleen.” Aikaa ei enää ole, joten kolme ja puoli päivää on vertauskuva tuhannesta kahdestasadasta kuudestakymmenestä päivästä tai vuodesta, jotka Ilmestyskirjan kahdennentoista luvun jakeissa kuusi ja neljätöistä kuvaavat erämaata, jossa pyhäkkö ja sotajoukko tallattiin maahan. Jos heidät olisi pantu hautaan, he eivät olisi kadulla, missä heitä voitaisiin tallata. Future for American tallaminen maahan ei ole ainoastaan vertauskuvallinen ajanjakso, vaan se on ”seitsemän ajan” sanoman vertauskuvallinen ajanjakso, jota Mooseksen vala edustaa.

Ja he kaatuvat miekan terään ja joutuvat vangittuina vietäviksi kaikkien kansojen sekaan; ja Jerusalem on oleva pakanain tallattavana, kunnes pakanain ajat täyttyvät. Luuk. 21:24.

Jerusalem on poljettu maahan kolme kertaa. Ensimmäisen kerran Babylonian toimesta vuodesta 677 eKr. vuoteen 607 eKr. Toisen maahanpolkemisen suoritti pakanallinen Rooma vuodesta 66 jKr. vuoteen 70 jKr. Kolmannen kerran sen teki hengellinen Rooma vuodesta 538 vuoteen 1798. Pakanoiden suorittama Jerusalemin maahanpolkeminen, johon viitataan Luukkaan evankeliumin kahdennessakymmenennessä ensimmäisessä luvussa, oli paavillisen vallan tuhat kaksisataa kuusikymmentä vuotta. Ilmestyskirjan yhdestoista luku, jossa kohtaamme Mooseksen ja Elian todistuksen, alkaa tuon ajanjakson tunnistamisella.

Minulle annettiin ruokoa muistuttava mittakeppi; ja enkeli seiso i sanoen: Nouse ja mittaa Jumalan temppeli ja alttari sekä ne, jotka siinä kumartaen palvovat. Mutta temppelin ulkopuolella oleva esipiha jätä pois äläkä mittaa sitä, sillä se on annettu pakanoille; ja pyhää kaupunkia he tallaavat jalkojensa alle neljäkymmentäkaksi kuukautta. Ilmestys 11:1, 2.

Käskey, jonka mukaan Johanneksen tuli mitata temppeli ja siinä palvovat, kuvaa tuomion alkamista vuonna 1844, sillä kaksi edellistä jaetta osoittavat Johanneksen kokeneen suuren pettymyksen katkeruuden vuonna 1844, ja sitten, sen jälkeen kun hänelle sanotaan, että hänen täytyy uudistaa sanoman julistamisen työ, yhdestoista luvun ensimmäinen jae osoittaa, että tuo tuomio on juuri alkanut.

”Aika on tullut, jolloin kaikki, mikä voidaan järkyttää, on järkytettävä, jotta ne asiat, joita ei voida järkyttää, pysyisivät. Jokainen tapaus tulee tarkastettavaksi Jumalan eteen; sillä hän mittaa Jumalan temppeliä ja siinä palvojia. ”Näin sanoo hän, joka pitää niitä seitsemää tähteä oikeassa kädessään, joka vaeltaa niiden seitsemän kultaisen kynttilälänjalan keskellä: Minä tiedän sinun tekosi.... Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi; muista siis, mistä olet langennut, ja tee parannus, ja tee niitä ensimmäisiä tekoja; muutoin minä tulen sinun tykösi pian ja siirrän kynttilälänjalkasi paikaltaan. ’ Tee parannus; muutoin minä tulen sinun tykösi pian ja sodin sinua vastaan suuni miekalla. Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo: Sen, joka voittaa, minä annan syödä kätkeytä mannaa, ja annan hänelle valkean kiven, ja kiveen kirjoitetun uuden nimen, jota ei tiedä kukaan muu kuin se, joka sen saa.” The 1888 Materials, 1116.

Koska Johannes edustaa tutkivan tuomion alkamista vuonna 1844, häntä käsketään jättämään temppelin esipiha pois, sillä se on annettu pakanoille, jotka polkevat pyhää kaupunkia neljäkymmentäkaksi kuukautta. Luukkaan evankeliumin luvussa kaksikymmentäyksi todetaan, että pakanat polkevat Jerusalemiä, kunnes pakanoiden ”ajat” täyttyvät. Johannes on luvussa yksitoista juuri osoittanut, että pakanoiden Jerusalemin tallaamisen aika oli ajanjakso vuodesta 538 vuoteen 1798. Johannes yksilöi tämän ajanjakson kahdesti luvussa kaksitoista erämaaksi, ajaksi, johon seurakunta pakeni välttääkseen paavin toimeenpaneman vainon.

Kun Mooses ja Elia surmataa ja jätetään kadulle tallattaviksi kolmen ja puolen päivän ajaksi, ne kolme aiempaa historiallista vaihetta, jolloin Jerusalemiä tallattiin, on ymmärrettävä tätä ajanjaksoa esikuvallisiksi. Luukkaan kahdennessakymmenennessä ensimmäisessä luvussa pakanat

tallaavat pyhää kaupunkia, kunnes pakanain ”ajat” täyttyvät.

Näin Luukas osoittaa useamman kuin yhden pakanain ajan, mutta tiedämme, että pakanain ajan täyttyminen tapahtui vuonna 1798. Ensimmäinen ”pakanain aika” alkoi vuonna 723 eKr., kun Assyria tallasi pohjoisen Israelin valtakunnan. Tuo tallaaminen aloitti pakanallisen vallan harjoittaman maahan polkemisen ja jatkui vuoteen 538, jolloin paavillinen valta jatkoi tätä työtä vuoteen 1798 saakka. Pakanuus hajotti ja tallasi kirjaimellisen Israelin, ja paavillisuus hajotti ja tallasi hengellisen Israelin. Pakanain ”ajat” edustavat 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenenviiden sadan kahdenkymmenen vuoden ajanjaksoa, joka kuvaa kahta maahan polkemisen kautta. Ensimmäisen toteutti pakanuus Assyrian, sitten Babylonin, sitten pakanallisen Rooman edustamana. Sitten toinen hävittävä valta, jonka Miller tunnisti käyttämässään profetian pyhässä viitekehyksessä, oli paavillisuus, joka jatkaisi maahan polkemista vuoteen 1798 saakka. Sekä pakanuuden että paavillisuuden maahan polkeminen on juuri se kysymys, joka nostetaan esiin taivaallisessa vuoropuhelussa ja joka tuottaa vastauksen, joka on adventismin perustus ja keskeinen pylväs.

Sitten minä kuulin erään pyhän puhuvan, ja toinen pyhä sanoi sille pyhälle, joka puhui: Kuinka kauan kestää näky jokapäiväisestä uhrista ja hävityksen rikkomuksesta, joka saattaa sekä pyhäkön että sotajoukon tallattavaksi? Ja hän sanoi minulle: Kaksituhatta kolmesataa iltaa ja aamua; sitten pyhäkkö saatetaan jälleen oikeuteensa. Daniel 8:13, 14.

Enkeli Gabriel ja muut enkelit johdattivat Millerin ymmärtämään, että ”jokapäiväinen” edusti pakanuutta ja että ”hävityksen rikkomus” edusti paavikuntaa. Sekä pakanuus että paavikunta polkisivat maahan pyhäkön ja sotajoukon. Sen tähden Luukkaan mainitsevat pakanain ”ajat” ovat ne kaksi polkemisen kautta tapahtuvaa tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen vuoden ajanjaksoa, jotka yhdessä ovat Kolmannen Mooseksen kirjan kahdenkymmenennen kuudennen luvun seitsemän aikaa.

Mooseksen ”valan” sanoma surmattiin vuonna 1863 yhdessä sen sanansaattajan Elian kanssa, joka oli esittänyt Mooseksen sanoman. Sekä Mooseksen sanoma että Elia-sanansaattaja herätettiin kuolleista syyskuun 11. päivän 2001 jälkeen. Sen jälkeen kun Elia oli jälleen julistanut Mooseksen sanoman, heidät molemmat surmattiin, ja sitten heidät jätettiin kadulle hautaamatta tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen päivän ajaksi; tämä on suora yhteys ”seitsemän ajan” sanomaan, jota Daniel kutsuu Mooseksen ”valaksi”. Liike ja sanansaattaja, jotka toistavat Mooseksen Elia-sanoman, niin kuin Miller ja milleriläiset ovat esikuvallisesti osoittaneet, tulevat lopulta nousemaan jaloilleen ja herätetyiksi kuolleista.

Ja kolmen ja puolen päivän kuluttua Jumalasta lähtöisin oleva elämän henki meni heihin, ja he nousivat jaloilleen; ja suuri pelko valtasi ne, jotka näkivät heidät. Ja he kuulivat suuren äänen taivaasta sanovan heille: Nousekaa tänne. Ja he nousivat taivaaseen pilvessä; ja heidän vihollisensa näkivät heidät. Ilmestys 11:11, 12.

Käsitlemme tätä totuutta seuraavassa artikkelissa.